

[Søren P. Larsen.]

bruge Loven. Jeg tror ganske givet, man i det andet høje Ting vil have Opmærksomheden henvendt herpaa, derfor har jeg ønsket at nævne det endnu en Gang, da det for os har været et af de store Punkter.

Jeg kan kun anerkende, at det ærede Medlem Hr. Rager har saa mange elskværdige Henvendelser til os. Hvis vi hver især skulde læse op, hvad der blev sagt, da Lovforslaget var til Behandling forrige Gang, vilde det jo heller ikke være svært at henvide til, hvordan det ærede Medlem Hr. Rager Gang paa Gang har gjort opmærksom paa, hvilken Besparelse paa Understøttelseskontoen dette Lovforslags Gennemførelse vilde medføre. Men jeg tror dog, vi kan være enige om, at det ikke er et Punkt, man kan gøre meget ved. Naar der hidtil kun er brugt 150 000 Kr. til at sætte Ungdomsarbejde i Gang, er det givet, at det ikke er mægtige Beløb, der er sparet i Understøttelser ved Lovens Gennemførelse.

Hele Problemet har været Genstand for en ret indgaaende Undersøgelse i Udvalget. Jeg skal naturligvis ikke røbe, hvad der er foregaaet i Udvalget, men jeg kan da sige, at jeg har bestræbt mig for at lægge Kortene saaledes til Rette for det ærede Medlem Hr. Bindslev, at han kom til at sidde med en Magtstilling. At det ærede Medlem, efter at man har givet ham Kortene, ikke har forstaaet at spille dem bedre, kan vi kun beklage; men det er jo den Slags Ting, som forefalder i ethvert Spil. I det Øjeblik, vi stillede de mest yderliggaaende Ændringer, og Regeringen var forlegen for at faa Loven, er det ogsaa givet, at Det konservative Folkeparti havde det i sin Haand at bestemme, hvordan Loven skulde se ud, og derfor har Det konservative Parti ogsaa her givet Udtryk for, hvordan de ønsker, Loven skal være. Det var vel nok os, der gjorde det største Arbejde i Udvalget, og hvis vi ikke ligefrem havde presset paa, er det ikke sikkert, at det var kommet saa langt, som det er kommet.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt sagde, at Venstre forsøgte at liste uden om Bestemmelserne i § 306. Nej, det gjorde vi ikke. Vi er saa meget Realitetspolitikere, at vi, naar vort Ændringsforslag møder fanatisk Modstand, ikke giver op. I et saadant Tilfælde kan man gøre eet af to: man kan enten standse Forhandlingerne eller ogsaa gøre, som vi gjorde. Vi sagde: Naar § 306 skal være en Anstødssten, saa blad videre i det fortræffelige Værk, som hedder Socialreformen, og se, om der ikke i andre Paragraffer

kunde findes en Bestemmelse, som var brugbar.

Derigennem har vi givet Udtryk for Forhandlingsvilje. Det er muligt, det ærede Medlem Hr. Bomholt betragter det som et Svaghedstegn, men hvis der ikke er andre Svaghedstegn end det, at vi sagligt sætter ind paa en Ting, saaledes at det for os ikke er afgørende, hvorledes det formelle bringes i Orden, naar blot Realiteten kommer frem, saa har jeg Mod til at bekende den Svaghed. Gennem vor Villighed til at forhandle om § 306 har vi givet Udtryk for, at hvis man i Socialreformen kunde finde andre til det samme Formaal sigtende Bestemmelser, saa var vi ikke saa stædige, at vi sagde: Nu har vi fundet § 306, den holder vi fast ved. Nej, vi var villige til at se, om der var andre Bestemmelser, der kunde bruges til det samme Formaal.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt var inde paa noget om Eddikebryggeri, om Pædagogik og Frihedstanker og Ryslinge — jeg maa sige, jeg fik ikke rigtig fat i det, men det er vel heller ikke noget, der betyder saa meget. Det reale i denne Sag er den Stilling, som de forskellige Partier har taget til Lovforslaget, og de Tanker, de har nedlagt i deres Ændringsforslag. Naar jeg har udtrykt Ønsket om, at man maaske et andet Sted i denne Bygning kan se mere forstaaende paa vore Ændringsforslag, skal jeg sige, at det er noget, jeg ønsker ikke for min egen Skyld, heller ikke for mit Partis Skyld, men for selve Lovens Skyld, fordi jeg tror, det vilde være det heldigste, om man i nogen Maade kunde tage Hensyn til de Anskuelse, vi har ført frem her.

Bindslev: Naar man lyttede til det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Tale denne Gang, maatte man faa det Indtryk, at Venstres eneste Indsats i Udvalget ikke alene var den største rent omfangsmæssigt set, men ogsaa den betydningsfuldeste, ja, man maatte faa det Indtryk, at naar Loven faar det Udseende, den nu faar, skyldes det i væsentlig Grad Venstres Indsats. For saa vidt dette er rigtigt, maa jeg have Lov til at sidestille denne Venstres Indsats med den Magt, hvorom det i „Faust“ hedder, at den er „ein Teil von jener Kraft, die stets das Böse will und stets das Gute schafft“, og for saa vidt kan vi altsaa takke det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen for hans negative, positivt skabende Indsats i Udvalget.

Naar det ærede Medlem vilde fremstille sit Arbejde saaledes, at han har lagt Kor-